

[Første Næstformand.]

havde brugt Udtrykket „Kommunisten“ i Stedet for den Betegnelse for det ærede Medlem, som man maa bruge efter Tingets Forretningsorden. Jeg maa paatale dette.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget saavel i den afgivne Udvalgsbetænkning som nu her i Salen, og jeg vil gerne give Udtryk for min Enighed i de af de paagældende angaaende Loven om Erhvervs- og Arbejdsfriheden fremsatte Synspunkter.

Med Henblik paa de af det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen gjorde Bemærkninger vil jeg gerne tilføje, at jeg fortsat forbeholder mig Frihed til kun at takke dem, jeg mener at staa i Taknemmelighedsgæld til.

I Udvalgsbetænkningen har Partiet Venstre fremført, at der hverken i Tinget eller i Udvalget har kunnet paavises en eneste urimelig eller uretfærdig Dom i Henhold til Loven, og man mener derfor at kunne paastaa, at Loven i Praksis har vist sig at virke godt. Disse Udtalelser giver mig Anledning til at fremhæve, at Opfattelsen af forskellige af de faldne Domme vedrørende Erhvervsfrihedsloven som bekendt er meget divergerende. Jeg vil imidlertid ikke finde det rigtigt at komme ind paa en kritisk Gennemgang af Doms materialet, naturligvis har Domstolene dømt, som de maatte og skulde dømme efter den gældende Lovs Bestemmelser. Det afgørende er, at man i store Kredse af Befolkningen ser med Mistillid paa Erhvervsfrihedsloven.

Efter min Opfattelse vil det ikke, saaledes som man navnlig fra Partiet Venstres Side har været inde paa, være muligt at lappe paa den gældende Lov og faa en Lov frem, som man kunde vente, at Befolkningen paa nogen Maade kunde se med Trykthed paa. Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed blev gennemført under Protest fra mange Sider, og den er blevet opfattet som et ensidigt Angreb paa Arbejderklassens Organisationer. Jeg ser derfor ikke, at man kan gøre noget rigtigere end hurtigst muligt at ophæve den.

Fra konservativ Side er det blevet anført, at man i Drøftelserne om Erhvervsfrihedsloven saavel fra Regeringspartiernes Ordføreres Side som fra min Side kun er blevet mødt med det ene: Vi ønsker Loven ophævet, og Ændringer kan ikke modtages. Jeg beklager at maatte sige, at Paastanden

om, at vi har indskrænket os til at fremsætte et ubegrundet Krav om Lovens Ophævelse, ikke er rigtig. Jeg har gentagne Gange anført, at Erhvervsfrihedsloven er blevet opfattet, og efter min Mening med Føje, som en Klasselov. Jeg har endvidere fremhævet, at Loven har vakt stærk Modstand ikke alene hos Arbejderne, men ogsaa hos Arbejdsgivere, og at dens hele Tendens har været rettet mod vort Organisationsliv og derfor kun kunde komme til at virke uheldigt.

For at undgaa Misforstaaelser vil det endvidere være nødvendigt for mig endnu en Gang at understrege, at hele Lovens Formulering efter min bedste Overbevisning maa anses for uheldig, og at den kun kan medvirke til, at Befolkningens Tillid til Domstolene forrykkes. Loven siger ikke og kan vel egentlig ikke sige, hvad det er, man ønsker at forbyde og belægge med eventuel høj Straf, Loven overlader det ganske til Domstolene at være retsskabende, en Ting, som højest forstaaeligt Dommerne har bedt sig meget fritaget for. Dommere, der i særlig Grad har Forudsætninger for at bedømme det herhenhørende Forhold, er klar over, hvor vanskeligt og betænkeligt det er ud fra et ganske frit Skøn, uden at der gives, og som nævnt har kunnet gives, faste Retningslinier, at fastslaa, hvad der er tilladt, og hvad der bør straffes, og det oven i Købet i Sager, hvor man næsten skulde være et Overmenneske, hvis man ved Anlæggelsen af dette ganske frie Skøn skulde kunne holde sig fri af organisationsmæssige og partimæssige Synspunkter, der netop er ganske afgørende i disse Sager.

Jeg har allerede ved Fremsættelsen nævnt og hævdet, at en Ophævelse af Loven ikke betyder, at de Omraader, hvorom vi forhandler i Dag, var uden Retsbeskyttelse. Jeg har gjort opmærksom paa, at en Række Bestemmelser i Straffeloven eventuelt vil kunne komme til Anvendelse, hvis der maatte finde Overgreb Sted, for saa vidt angaar de Forhold, der berøres af Erhvervsfrihedsloven, og jeg kan i denne Henseende henholde mig til mine Bemærkninger ved Sagens første Behandling. Til Trods for den Omstændighed, at de ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Svend E. Johansen vil protestere mod min Opfattelse af Straffelovens Bestemmelser her, maa jeg fastholde som min Overbevisning, at der er tilstrækkelig Beskyttelse for de herhenhørende Interesser, og hertil kommer yderligere, at der efter de i almindelig dansk Ret gældende Regler vil kunne blive Tale om Erstatningspligt, for saa vidt der af